

Українська Католицька Церква Св.Родни

Парох: о. Микола Олвіян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1 @ aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUkrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church
225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00am-English / 10:15am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00am or 7:00 pm Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00pm

Березень Вісник- No. 9A/26 CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК March 1, 2026 / Березень 1, 2026

Квітня Неділя

БожимісіоназемліГосподьнашсусХристосзавершивдвомавеличнимиактами, якими є воскресенняЛазаря і тріумфальнийїзддо Єрусалима.

Тріумфтихдвохсвітлихподійвідчинивтакожбрамудоостанньогоакту драмиХристовогожиття — Йогомук і смерті.

ВідпершихвіківхристиянстваСхіднаЦерква святкуєпам'ят'яХристовогоїздудоЄрусалима в неділюпередЙогосвітлим Воскресінням.

Квітнянеділя з давніх-

давенвважаласявеликимГосподськимпразником і належитьдо 12 найбільшихпразниківнашогоцерковного року. **ІСТОРІЯ**

СВЯТКУВАННЯ ПРАЗНИКА:

ПразникторжественногоїздуІсусаХристадоЄрусалиманалежитьдонайданнішихпразників у Східній Церкві.

СвідченняпроЙогосвяткуваннясягають III століття. З

тогочасу маємо проповідьнаКвітнянеділюєпископаМетодіяПатарського († к. 300). Святкуванняцягопразникапочалося в Єрусалимі і

невдовзісталопразникомусієїСхідної Церкви. СильвіяАквітанська у щоденникусвогопаломництва святимімісіямидетальноописує,

яквідбувавсяцейпразник у Єрусалимі в IV столітті. Тамчитаємо, щовірніЄрусалимащорічнонамагалисянановопереживатиподіюХристовогоїздудоЄрусалиматак, яквонавідбуласяпершийраз. У Квітнянеділю,

післяранішніхвідправ у храміБожого Гробу, вірнізбиралисяблизькопершоїгодиниполоуднінаОливнійГоріколоцерквиХристового Вознесіння. Сюдиприходивєпископ з дияконами, і

колизбиравсянарод, співалирізнігімни і псалмитачитализівсвятііЄвангеліїпроподіюХристовогоїздудоЄрусалима. Черездвігодини, колижєвсізішлися,

починавсявеличавийпохід-процесія в сторону Єрусалима. Підчаспроцесії і старші, й діти,

несучипальмовічиоливігалузкиспівалигімни і псалми, щозакінчувалисякликаними: "Благословен, хтоїде в ім'я Господнє".

Авторкаопишузауважує, щовсі, навітьмаленькідітинарукахсвоїхбатьків, мали в рукахпальмовічиоливіковігілки.

Похідзмикавєпископізсвоїмипомічниками. І він, подібнояк Христос, їхавнаосляті. ПроцесіяйшлачерезмістоаждохрамуБожого Гробу.

Торжествозакінчувалосявідправоювечірні. ПросвяткуванняХристовогогоходу доЄрусалима в неділюпередВеликоднеммаємобагатосвідчень з наступнихвіків. СвятийЕпіфанійКипрський († 403)

залишивдвіпроповідінапразникКвітнянеділі. СвятийЄфремСирий (†

373) присвятивцьомупразниковіокремийгімн. Квітнянеділя, хочаналежитьдовеликих Господських празників, немасаніпереданіпопразденства в церковнійслужбі, боїсвяткують у часіпосту. У VI-VII століттяхцейпразникперейшовдоЗахідноїЦерквипідназвоюПальмовоїнеділі. ПосвяченіпальмизберігаютьаждоПопільноїсерединаступного року. Тодіїхспалюють і попеломпосипають в

середуголовиназнакпокути. **ЗВИЧАЙ КВІТНОЇ НЕДІЛІ:**

Черезбракпальмовогочиоливіковоговіття в нашійкраїнімаємопрадавнійзвичайвикористовуватигілкизочиверби

, бовониनावеснінайшвидшєрозвиваються. В євреїв і

давніхримлянпальмовагілкабуласимволомперемоги. Томуїїнесли в рукахпідчаспереможногопоходу.

Налюднихігрищахпереможцівтакожнароджувалипальмою, яксимволомперемоги. У

НовомуЗавітіпальмовагалузказаласимволоммучеництва. У катакомбахставилипальмунагробахмучениківяксимволтріумфумученика.

Оливковагалузка є символоммиру. У нашомутребнику, у

молитвінаблагословеннялози,

вербнагалузказветьсятакожсимволомвоскресіння.

Неможноточносказати, колиприйшовзвичайблагословляти в

церквівіттяпальми, оливікичиншогодеревя. Здається,

щоблагословеннягалузокужебуло в практицідесь у VII ст., хочсамобрядблагословенняз'являється в літургійнихпам'яткахщойно в

IX столітті. Посвяченоїлозиніхтоненищів.

їїставилидвомазаїконіабосадилинагороді. Неюблагословлялихудобу, колипершийразвиганялинаполепасті. **ДУХОВНЕ ЗНАЧЕННЯ КВІТНОЇ НЕДІЛІ:** ІзраїльськийхотівбачитисвогоМесію в силі і славі.

ТожІсусХристосвоскресіннямЛазаря і

своїмтріумфальнимїздомдоЄрусалимадовівсвоюсилу і славу.

Прилюднопоказав, щовіннетількипанживої й мертвоїприроди, але й панлюдськихсердець.

ТакоготріумфальногопоходуЄрусалимужедавнєнебачив.

Цепідкреслиєсвятийєвангеліст Матей: "І колиВінувійшов у Єрусалим, заметушилосяусемісто, питаючи: "Хтоцетакий?" Народжеказав:

"Цєпророк, ІсусізНазарету в Галилеї" (21, 10-11). Христоваславатривалакоротко, бозаним, начетінь, ужейшлазрада

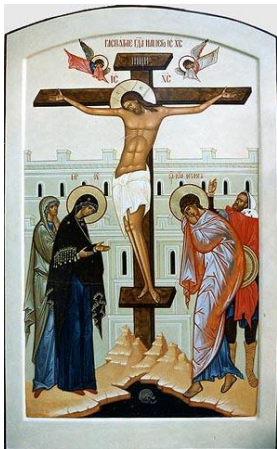
Юди, зраданароду, ішлатіньосудуєврейськоюстаршиною, тіньмук,

хресної дороги і розп'яття. Тісамі, щосьооднівигукують: "Осанна", — закілкаднівкричатимуть:

"Розпни". Квітнанеділяпоказуєнамнестійкістьлюдськоїславитамарністьз емоногощастя. Радість і смутокназемлі — це двінерозлучнісестри. Тож, колихочемоколисєтьсятріумфувати з Христом у небі, мусимоспочаткут,

Друга Сторінка Українська Католицька Церква Св. Родини м. Лінденгуст, НІ 11757

ХрестопокліннаНеділя

В Хрестітерпіння, в Хрестіспасіння,В

Хрестілюбвінаука..."У

третюнеділюпопустуСвятаЦерквадляпідкріпленнянашогодухакажен ам в особливійшійспосібпочитатисвятийГосподній Хрест. Звідси й назвацієїнеділі –

НеділяХрестопоклонна.СвятийХрестмаєнампригадатибезконечну Божулюбвдонас, Христовістражданнязадлянас і нашобов'язокмужньонестисвійхрестщоденногожиття.

Довсіхнаскличелсус Христос: "Коли тхочейтизамною, нехайсебезречеться, візьмешоднянасебехрестсвій і йдезамною..."

Хтоненесесвогохреста і нейдеслідомзамною – неможебутимоїмучнем" (Лк. 9, 23 і 14,

27).ХрестопоклоннаНеділяпригадуєнамсильнузброю, щойїмаскожнийхристиянин у боротьбі з ворогамизасвоєспасіння, а тієюзброєю є святийХрест. І

якразцієїнеділіХрествиступаєпереднами, якзнаменосили, знаменоспасіннятазнаменоперемоги і тріумфу.Подібно, якті, щовідбуваючидовгу й тяжкудорогу, чуютьсязмучені, і колизнайдутьдереву, багатенатінистелистя, трохитамавідпочивають і начевідмолодившись, ідуть у дальшупуть, так і сьогодні, в часіпусту й посередприкродороги й подвигу, святіОтціпосадилижиттєдайний Хрест, щобдаванмавідпочинок і прохолодутащобнас, утомлених, зробивмужніми й

легкимидодальшогоотруду.ХрестопоклоннаНеділявчитьнасрозуміт ипревеликезначеннясвятогоХрестадлянасетільки в часіпусту, але і длянашогоцілогожиття. Цянеділяпоказуєнам, щодеХрест, тамсила, тамперемога, тамспасіння і

тамзапевненеВоскресіннядовічногощасливогожиття.Длябільшого заохоченнядопочитання і любовісвятогоХрестачастопригадуємособітіглибокідумки, щовийшли з

уствеликогопочитателяХрестасвятогоЄфремаСирійського (†373):Хрест — воскресіннямертвих.Хрест — надіяхристиян.Хрест — жезлхромих.Хрест — потіхабідних.Хрест — скиненнягордих.Хрест — надіябезнадійних.Хрест — кермодляплаваючих.Хрест — пристаньдлягоненихбурею.Хрест — батькодлясиріт.Хрест — потіхадлятерплячих.Хрест — охоронецьдлянаків.Хрест — славадлямужчин.Хрест — вінецьдлястарців.Хрест — невинністьдлядівиць...Хрест — хлібдляголодних і

наземлі, прожити з Нимстрашнийтиждень і Голготу. А щойнотодізможемо, якВін, увітитуди, девічнийтріумф, радість і воскресіння.-о. Катрій Юліян, ЧСВВ. Півнайсвйобряд.

джерелодляспрагнених...Заматеріаламикнижки: Катрій Юліян, о. ЧСВВ. Півнайсвйобряд.МитрополитАндрейШептицький у своємупосланні «Пропочитаннясвятогохреста» « каже:

«Неможнаяскравіше й величавішепредставитисутіпочитанняхреста, якцепредставлено у Хрестопоклонунеділю. Нашобрядзавждилучитьцепочитання з почитаннямВоскресіння: «ХрестуТвоємупоклоняємось, Владико, і святеєВоскресенняТвоєславимо».

Цехристиянськепоняттяхреста. Позанимхристиянибачитьславувосресення і радостивічногоблаженства».І СвятеПисьмовиразноговорить: «...бочерезбагатостражданьнамтребавийти в ЦарствоБоже» (Ді. 14, 22).Тудорогутерпіння, щоведедо Неба, вказавнамІсусХристоссвоїмвласнимитерпіннями, і Вінхоче, щобмибоюдорогоюхрестів і трудівшлидоНебесноїслави.

Чимбільшемитутназемліпереносимотерпінь, тимбільшеуподібнюємося Ісусові. Кажебосвятийапостол Павло: «Мідіти Божі, а колідіти, то і наслідникиБожі – співнаслідникиХриста, якщомистраждаєморазом з Ним, щобразомізНимпрославитися. Гадаюбо, щостражданнянинішньогочасунегіднімайбутньоїслави, якамаєнамявитися» (Рим. 8, 17-

18).Якщохочемозанашітерпінняотриматинагородувід Бога, томусимотактерпіти, яктерпівІсус Христос. Вінтерпівбезнарікання, віддававсьянаволюОтця Небесного, доКотрогомолився: «хайнемоя, а Твоябудеволя» (Лк. 22, 42).Таксамотерпіли і святіапостоли, прокотрихоповідаєнамСвяте Письмо:

«вийшлиапостоли з синедріонурадї, щоудостоїлисяперенестизневагу» (Ді. 5, 41).Такожрадотерпіли і святіБожіюгодники, якіпильностереглисягірхів. Пригляньсядотогохреста. Читонетойхрест, щойогосамісобівитесалигірховнимжиттям? О, ненарікай, а дякуйБоговізатойхрест, бовінтобїдаелегшийспосібспокутуватитвоїгірхи.

Кращетобітупперенеститерпіння, аніжпосмертіпереноситинесказаннімуки в чистилищі в пеклі. Хтотерпитьтеперрадо і безнарікання, з тогоколисцьХристосзнімейогохрест, сльозуйоговисушить і положитькінецьйоготерпінням; а хто з неохотоюзноситьтерпіння і нарікає, той – хоча і багатотерпить, терпитьбезкористі, бовінізтерпіннядочасногоперейденатерпіннявічні.Алебагатолюде йбажаютьчимскорішескинутихрестізсвоїхрамен,

стараютьсязабутипротерпіння, шукаютьпотіхи, аледе, у кого? Одніхочутьвтопитисвоєгоре в спиртному, іншіспішаютьдovorожбитів, цілителей, знахарів, задляцілєннясмертнотіла, занапашаютьсвоюбезсмертнудушу. Такоженпрактикуючийхристиянинповинендобрепам'ятати, щопоміч і потіху в терпінніможемознайтитільки в Бозі, Котрийрівно ж, як і допустивдонастерпіння, так і моженаспотішити.ХрестХристовийджереловсякоїпотіхи у всінашихсмутках.

Скількитозасмученихдушпідтимхрестомзнайшлизаспокоєння в своїхтерпіннях, скількисмутківпідтимхрестомзмінилосьянарадістьДорогі в Христі! СвятаЦерквадопроводиланасдополовинивеликопісноїдороги. Вона, бажаючи довести нас доїїкінця і навітьдальше,

дозавершення земної мандрівки дорогою хрестів і праведності в дусі покаяння, немогла подати кращого засобу догідного перенесення всяких життєвих хрестів, як поставитись сьогодні перед нами святий Хрест Христовий. Перед тим хрестом станьти, котрий вважаєш себе невинним, і скажи, чити невинніший від суса Христа? Чи більшє терпиш від Нього? Стань і ти, чоловічеубогий, і подивися, який там і сусубогий! Ані одежінай Йоготілі, хібакров і рани, аніпоживидля Нього, хібажовч і оцет, аніпритулкуВіннемає, хібатвердийхрест. Скажи, читибіднішийвідНього? Стань і ти, хворийчоловіче, і погляньна суса, небачишна ньомуаніодногомісцяздорового, вінцілійпораненийвідстіпдоголови і

Третя Сторінка Українська Католицька Церква Св. Родина

Четверта неділя Великого посту – св. Івана Ліственника

Натомість, святий Іоан із самого дитинства був привчений до взаємної любові Божої, він захоплювався молитвою та церковним богослужінням. Тож не дивно, що вже в 16 років він став ченцем, все життя прожив у духовних подвигах і помер у глибокій старості. Особливим моментом у його життя став час укладання ним збірки духовних повчань. Інші ченці попросили свого Авву скласти кілька повчань для того, щоб навчатися з них благочестя. Так з'явилася книга, що має назву «Ліствиця», або драбина від землі до неба. Це така духовна праця, в якій міститься тридцять розділів, у кожному з яких святий Іоан навчає нас того, якими чеснотами повинен володіти людина, щоб проходячи їх наче щаблями, крок за кроком, рухатися від землі до Небес. Ця книжка виявилася настільки корисною для кожного ченця, що віддавна її дарували кожному монаху після постригу. Але й нині ця наука святого Іоана Синайського повинна й нам із вами бути в приклад, бо дуже часто ми з вами не знаємо чим керуватися при прийнятті певних рішень. Дуже часто віруючі звертаються до священника з питаннями про те, як їм поступати в тому чи іншому випадку. Нерідко життя ставить нас у такі умови, про які ми раніше нічого не чули та зовсім не знаємо, як поступити в кожному конкретному випадку. Що обрати між двома прикладами добра, або, що обирати між двома прикладами зла? Тому, кожна людина безумовно потребує духовного напоумлення та керівництва. Якщо ми будемо читати «Ліствицю», книгу, яка розповідає про шлях людини від землі до неба, то зможемо в своєму житті знайти пояснення багатьом речам. Нам не потрібно буде вже звертатися до священників чи до когось іншого, бо вже маємо готові відповіді від святого Іоана, ігумена Синайського. Святий Іоан Синайський явив своїм життям ідеал, норму того, яким повинен бути християнин. Саме тому всі православні християни по всьому світі в четверту неділю Великого посту звершують пам'ять цього угодника Божого. Ми приходимо до храму щоб особливим способом згадати, що він прожив таке життя, яке можна назвати зразковим, ідеальним. Ідеальним воно стало через те, що він виконував Заповіді Божі в тій мірі, яка була йому максимально можливою. Коли ми маємо вибір,

Його головуранитьтерновийколючийвінець. Йогобільшє безмірний – скажи ж, читибільшєтерпишвідного?

Перед тим хрестом станьте вивсі: сумуючі, покривджені, понижені, всіви: опущені, вдови, сироти і порівняйтевашіхрести і терпінняізХристом Спасителем, із тим терпінням, якіВінздадлянаспереніс і запитаймо себе: чийтерпіннябільшійогочиваші? А ще і тесобіпригадаймо, що Ісус Христос, незважаючи на така великі терпіння, ненарікав, неговорив: «Господи, забери від мене ці муки і терпіння, бо я неможу вже їх перенести...», а радо їх переносив і скартаймо себе перед святим Хрестом, якщо до цього часу ми двигали нашіхрестинетерпеливо і з наріканням.

м. Лінденгурст, НЙ 11757

ми дуже часто ігноруємо Істину, а обираємо власні бажання замість волі Божої. Тому, на превеликий жаль, до Церкви ми маємо доволі опосередковане відношення. Святий Іоан Ліствичник показав нам приклад доброго християнського життя. Звісно, що як і в кожній людині в нього теж були свої гріхи. Не треба думати, що святі люди це від народження чисті, безгрішні люди. На нашій землі був безгрішним лише один Господь наш Ісус Христос. Всі святі багато досягли, кожен у свою міру, але сказати, що була хоча б одна цілком безгрішна людина неможливо. Ми всі цьому вчимося все життя, і приходимо до храму, щоб навчатися як нам жити та як перебороти свої пристрасті. Так, ми всі маємо свої слабості, але це зовсім не означає, що ми приречені померти з ними. Тож, кожного разу коли ми прокидаємося вранці, коли лягаємо ввечері, маємо подумати про те, що існує чимало наших поганих, злих справ, які можна виправити у всіх сферах: у стосунках з ближніми, з Богом і самим собою. Для когось у піст є проблемою стримання в їжі. Нам буває настільки складно обмежувати себе в тій їжі, до якої ми звикли за цілий рік. Диявол – перший ворог нашого благочестя. Чому диявол перемагається молитвою та постом? Тому, що саме під час молитви та посту душа людська підноситься до Бога. А диявол не може цього терпіти, бо заздрить нашій славі. Він заздрить у тому, що християни названі синами Божими, тому він спокушає нас будь-чим, чим ми можемо спокуситися. Сьогоднішня неділя нагадує нам про те, що існує драбина від землі до неба. Тільки досвід святих отців Східної Церкви може показати яким способом можна спастися. Потрібно й самим активно працювати над удосконаленням власного духовного життя. Варто пам'ятати, що від того, як ми нині ставимося до Бога та до власного релігійного життя, залежатиме те, що ми вже завтра почуємо від Нього на страшному Суді, який неминуче буде. І ось, Господь нас настільки любить, що не хоче нашої вічної загибелі, не дивлячись, навіть, на нашу поведінку. Тому, він дає нам певні координати, вказівки того, як ми повинні жити, щоб урятувати свою душу. Кожен із нас упродовж тижня займається певними справами. Усі ми маємо улюблені газети, журнали, телеканали чи сайти в Інтернеті. Ми завжди знаходимо час на все це. А нині Церква радить нам хоча б один тиждень у році присвятити тому, щоб знайти книжку «Ліствицю», святого преподобного Іоана Синайського, та почитати хоча б 1 вірш у день, щоб переконатися яке величезне значення ця книга має для здоров'я нашої душі! Вона дуже зручна для читання, а вивчати її дуже просто. Вона поділена по розділах, а кожен розділ розбито на пронумеровані абзаци. Ми завжди легко можемо виписати якесь цікаве посилання, або повернутися до важливого абзацу. Святий Іоан пише про найважливіші людські пристрасті та, як із ними боротися. Така неймовірно цінна інформація залишена нам Богом наче карта до скарбів. Це компас, слідуючи вказівкам якого ми зможемо дійти до Царства Небесного. Подумайте ще про таке. На час, коли ми народжуємося, Бог придумав нам дорогу, йдучи якою від утроби матері можемо дійти до Божого Царства. Ця

дорога описана в Святому Писанні, творах святих Отців і Учителів Церкви. Коли ми грішимо, то відходимо в бік із цієї дороги, потрапляючи на цілком іншу, широку, якою ходять цілі натовпи людей. Ця дорога веде людей у цілком інший бік – до пекла. Христова дорога вузька, терниста та мало хто нею ходить. Вона виглядає, але не тільки виглядає, але в дійсності може бути складною та спокусливою для багатьох. Тому, я бажаю всім нам, щоб ми нарешті розумом зрозуміли одне: «без Бога – ні до порога». Без посту та молитви ми ніяких злих сил подолати не можемо.

8 порадщодосповідівідсвятогоФранцискаСалезького
Першніжприступитидосповіді, потрібноусвідомити, щосамемизбираємосьсказати.Яквідомо, сповідь — цеТаїнствоПримирення. Передтимякітинасповідь, маємоусвідомитизмістсвоговизнання, тобтодокластизусиль, щобипригадативсігрихи, якімивчинили — свідомочинесвідомо — якпісляостанньоїсповіді, так і ті, якібулипропущенічереззабуттячизумиснезамовчування.Необхіднона новопереглянутисвоєжиття у світліБожогоСловатазаповідейлюбіві — нелишеостанніподії, але й ті, щозалишилисьневисвітленими.**Ось 8 порадвідвеликогосвятого — ФранцискаСалезького. Сподіваємось, вони допоможуть вам глибше пережити це Таїнство:**

1. Сповідайся з побожністю та смиренням щотижня (раз навісімднів), і, якщоможеш, щоразуприймайСвятеПричастя — навітьякщонемаєшнасумлінніжодноготяжкогогриха. Сповідь у такому випадку нелише знищує твою повсякденні грихи, а й дає силу уникати їх у майбутньому, світло для розпізнання їх...
2. Завжди щиро шкoduй за грихи, які визнаєш, навіть якщо вони видаються незначними. І твердо виріши виправитися. Багато людей зізнаються у дрібних грихах механічно, незамислюючи спроте, щоби позбутися їх — і то му все життя залишаються їхніми рабами, втрачаючи духовні плоди.
3. Не користуйся загальними фразами, як роблять деякі: «Нелюбив Бога, як слід» «Недостойно приймав Таїнства» тощо. Ціні його не говорять про стан твоєї душі. Адже і святі могли б це сказати. Знайди конкретну причину. Якщо, наприклад, кажеш, що не любив ближнього, — уточни: чи це був потрібний, якому тине допоміг, читивчинив це з байдужості, з черствості, чи з презирства. Зрозумій мотив — і визнай грих просто, без зайвих пояснень.
4. Непросто перелічуй грихи — визнай також їхню причину. Наприклад, якщо збрехав, то скажи — через марнославство? Щоби похвалитися? Щоби виправдати себе? Зів пертості чи просто з жарту?
5. Завжди пояснюй, чому зробив те чи інше: якщо це була брехня — щопонукало тебе? якщо це була гра — чизарадивиграшу, чизарадирозваги? Зазнач, скільки разів повторював ся цей грих. Адже між короткою спокую та тривалим падинням — велика різниця.
6. Також важливо сказати, як довго тривав гриховний стан. Час поглиблює вину. Велика різниця між хвилиною марнотою й тією, що панувала в серці кілька днів.
7. Варто щоразу вказувати факт, причину і тривалість гриха. Навіть якщо немає обов'язку сповідатися в повсякденних грихах, той, хто прагне істинного духовного очищення, має описати навіть малі рани — бо саме вони часто отруюють серце.
8. Незмінною духовника без потреби. Обери одного — і регулярно довіряй йому свою душу. Розповідай щиро й просто. Час від часу розповідай йому не лише про грихи, а й про стан душі: чи тебе гнітить смуток, спокуси, жаль, чи, навпаки,

тебе переповнює легковажна радість, прагнення до багатства, марнотність... **З мережі.**

До вашої уваги:

А. У Люрді паломників багато...
Хворий хлопчик у великійрані.
Ісусе, якщо Тимененезцілиш,
Я скажу про це Твоїй Мамі.
Сталось чудо в цю хвилину—
Зцілив Ісус малудитину.
Якатосила - є надія,
Так попросила це Марія.

У Богарізні є стежини.
Доглибини - це крик дитини.
У кожного свій біль і своя доля.
Хай, Боже, буде Твоя воля.

Це ж треба, щоб такі слова сказати,
Щоб їх почула Божо Мати.
Берець крик і йде до Сина—
І в мить здорова є дитина.
Ісусе, якщо Тимененезцілиш,
Я скажу про це Твоїй Мамі...

Автор о. Петро Полозко

Цей вірш написано на основі реальної події, яка сталась у Люрді в 1928 році, коли парализований десятилітній хлопчик разом з батьками приїхав до Люрду в надії оздоровитись. Ця історія трапилась одного дня у Люрді. Коли священник наближався до хворого хлопчика із Найсвятішими Тайнами, той голосно промовив: "Якщо Тименезціли мене, Ісусе, я скажу про це твоїй матері". Священник продовжує благословляти інших, але повертається до дитини. Хлопчик наполегливий. Його мати багаторазів розповідала йому про чудеса в Люрді, про безмежну любов Богоматері і проте, як вона заступається за нас перед своїм Сином. Дитина голосно повторює: "Якщо Тименезціли мене, Ісусе, я скажу про це твоїй матері". І в цей момент відбувається диво. Як і усі матері, Марія є доброю, сповненою ласки і милосердною до кожного з нас. У дитинстві ми часто звертаємось з проханням до мами, щоби отримати щось від батька. Так само і в духовному житті - Марія завжди просить свого Сина проте, щоби її щиро довірили. Чудовим прикладом заступництва Богородиці є чудо у Кані Галилейській. Навесілля були запрошені Ісуса Марія. І коли за бракловина, Марія сказала про це своєму Сину. І хоч Спаситель сказав, що не час "цененна стала моя година". Однак все-таки чудо перетворення води в вино відбулося. Яка ж велика сила заступництва Богородиці! Минесамі, бо маємо в небі Матір. І прокожненаше прохання. Вона готова просити свого Сина.

Б. Один священник розповів тим, хто не ходив у неділю до церкви, таку історію:— Зустрів багатий чоловік на своєму шляху жебрака. Той почав розповідати йому про своє нещастя. Багатий чоловік зглянув ся над ним і з семи монет, які мав, дав дві. Коли же брак розповів і про інші свої біди, отримав ще дві монети. Дійшовши до джерела, вони вирішили підкріпитися. Багатий поділив ся зі своїм супутником їжею, а почувши це одну історію з його життя, віддав йому ще дві монети. Яке ж велике було його милосердя!

Алетой, хто отримавшістьмонет, замістьвдячностіраптововихопив з-підодягуніж і зажадавсьомумонету. Чорнаневдячність! Чого ж вінзаслуговує? — закінчивсвоюрозповідьсвященник.

— Смерті! — закричалийогослухачі.— І

визаслуговуєтетакогожорсткогопокарання, — сказавімсвященник.

— Босамеви й є тойсамийневдячнийжебрак.Богдаввамшістьднів, а лишеодинвідділівдля Себе. Алеви й цейдень у Ньоговідібрали.

В.Доліндо

Руотоло:ЛишеІсусможезцілитинашдуховнийпаралічСвятийапостол Петро, відвідуючивірних, зціливпаралізованогоЕнеятавоскресивпомерлу Тавіту. Ценепростоісторичніфакти, а образдіїЦерквитаПапи в світі: повертатидожиттятих, хтозаціпенівавобудуховнопомердля Благодаті.У чомуполягаєнашпараліч?ОтецьДоліндонаголошує, щонаше «природнежиття», якемизвикливажаєтирозумним і нормальним, часто є справжнімпаралічемдуші. Мистаємонерухомими, коли:Шукаємолюдськоїслави: Ім'яЕнейозначає «похвальний». Ценагадуєпродуші, паралізованімарнославством і гонитвоюзапихалою.Обираємокомфорт: Коли пошукземнихблаг і власнийспокійстаютьважливішимизавиконанняБожоїволі.Живемо лишематерією: Коли минездатнімолитися, немаємосилдлялюбовіабонеможемоподолативадисвогохарактеру .«Я незнаютебе»: МистецтвосамозреченняІсусакликаєнас «зрєктисясебе». ОтецьДоліндопояснюєчерезсилнепорівняння: мимаємосказатисвоїгоїстичнійприродітісаміслова, якимиПетрозрікся Христа: «Я незнаютебе». Це і є шляхдонадприродногожиття.РольсвященикатанашоїволіЯкПетро сказав Енею: «ГосподьІсусХристостебезціляє; встань і застелисобіліжко», так і мипотребуємосвященника, якийчерезТаїнстватадуховнесловодопоможенамвийти з заціпеніння.Важливийурок: Господьдаєнамсилупідвестися, алемимаємоспівпрацювати з Ним. «Застелитиліжко» означаєнавестилад у своємужитті, змінитисвоїзвичкитазалишитиліжкосвоєїдуховноїлінії.Лише Ісус, черезособливудопомогуСвоєїБлагодатіта Милосердя, можерозв'язатипутанашогодуховногопаралічу.**3 мережі**

Якбимизнали, щонасправдієСлужба Божа, тойшли б дохрамущонеділі

СлужбаБожа — ценепростозібраннялюдей у храмі.

Цеживазустрічлюдини з Богом, час, колинеботоркаєтьсяземлі, а серцемаєнагодуочиститися, заспокоїтися й наповнитисясвітлом.Частоможнапочутизапитання:

«СкількикоштуєСлужбаБожа?»

Алесамапостановкацьогопитаннявжепотребуєпояснення, аджемолитва й

благодатьнемаютьціни.СлужбаБожанепродається. Участь у богослужіннінекупується і непродается.

Жоднігрошінеможутьстатимовоюмолитви, благословеннячиБожоїприсутності. Дохрамуприходятьне з гаманцем, а з відкритимсерцем.Те, щоінодіназивають «вартістю»

Служби Божої, насправдімаєнематеріальний, а духовнийзміст.Справжня “ціна” СлужбиБожої.

СлужбаБожакоштує:

- тишісерця, колилюдинавідкладаєщоденнуметушню;
- часу, якийжертвуєтьсяБогові;
- смирення, щобпочутинелишесебе;

- віри, навітьколиважко;

- вдячності, а невимоги.

Самеце і є справжньоюплатою — негрошовою, а духовною.

ЩолюдинаотримуєпідчасСлужбиБожої.

Кожнащираучасть у богослужінніприноситьплоди:

- внутрішніймир і спокій;

- полегшеннядушевноготягаря;

- зміцненнявіри;

- духовнупідтримку у складнихжиттєвихобставинах;

- відчуттяБожоїприсутності;

- надіютам, де, здавалось, ївженемає.

Цідаринеможливооцінити в грошах.А пожертви — ценеплата.

Пожертви в храмі — ценоплатазамолитву. Цедобровільнаучасть у життіцерковноїгромади. Хрампотребуєсвітла, тепла, догляду, а священнослужителі — засобівдляжиття.

Алерозмірпожертвизавждишалишаєтьсясправоюсовісті.Людина, яканемаєзмогидати — нестаєменшбажаноюдля Бога.

Висновок

СлужбаБожа — безцінна.Їнеможнакупити,

алеможнаприйняти.Незагроші, а защирість, віру й

відкритістьсерця.

І кожен, хтохоча б развиходивізхрамузісвітлом у душі,

добрезнає:те, щодаєСлужба Божа, значнодорожчезабудь-якіземнібагатства.3 мережі

Золотіслова...

дякуюавторузаможливістьздуматисянадсвоїмжиттямтазім томйого....

Чому так важковставатисаменанедільнулітургію?

Кажуть, дияволнеспить. Але в неділювранцівінберенасебеце й роль... няньки.Таклагідношепоче: «Поспицетрошки, Господь і тактебелюбить...»І вкривасковдроюлукавства,

щобминенарокомнепочулидзвіндзвонів.**СвятительІванЗолотоустийказав:**

«Хто не спитьдощхраму, тойужевідставвід Христа».А

мичастовідстаємощедотого, якпіднялиголову з

подушки.Звернітьувагу — нароботу, набазар, наавтобус

миякосьвстаємобезпроблем.

А отнаЛітургію о 9:00 — боротьбатака,

нібипідподушкоюлежитьнепух, а сонтрава.Може, справане у годині, а у війні?

Бокожнанедільнаранішняборотьба з будильником —

цемаленькабитвазаЦарство

Небесне.АпостолПавлонагадує:«Наставчаспробудитисявідсну, боспасінняближчедонас, ніжтоді, колимиувірували» (Рим.

13:11).НемініязустрічізХристомнаще 15

хвилинтеплапідковдрою.Боякписаводинстарець:«Хтопроспить

Літургію, тойможепроспати і ЦарствоБоже».Прокинься,

поборисебе, і тивжеперемігполовинуспокуси.А решту —

переможеблагодать у храмі.БонедільнаЛітургія — ценобов'язок.

Цепобачення з Богом.А хто ж хочезапізнитисьнапобачення з Тим,

Хтолюбитьтебевічно?

Осуд — вогонь, щопожирасерцесудді

Осуд — цеґріх, якийздаєтьсялегким, а

насправдівінубиваєдушушвидшезавсіінші. Бо в тумить,

колилюдинапіднялаязикнаближнього,

вонавжевтратилаблагодать. Той, коготиосудив, можевпасти і

піднятися. А ти, що осудив, впав глибше за нього,
бо став суддею замість Бога. Знай і запам'ятай: усякий осуд —
це язик диявола. Усякий наклеп — цейого подих. І
хто дозволив собі хоча б подумати з презирством про брата,
той уже впустив у серце темряву. Грішник, що плаче,
ближчий до Бога, ніж суддя, що сміється. Бо сльоза піднімає, а
осуд опускає в безодню. Хто постить і молиться, але осуджує —
той самобманує себе. Бо молиться без любові — мертва, і
піст без милості — порожній. Ніхто не став святим, судячи інших.
Святим ставали ті, що бачили власні гріхи й плакали над ними. А
хто шукає гріхи в ближньому, той схожий на того, що, маючи гніль у
серці, виглядає пляму на чужому одязі. Осуд — це каїдани,
що зв'язують душу. Він позбавляє миру, забирає молитву,
руйнує чистоту серця.
Людина може говорити про правду, може виставляти себе ревнителем
, а насправді вже давно втратила
світло й ходить у темряві. Горетим, що живуть осудом. Бо їхня
молитва не піднімається вище стелі. Горетим, що годують серце
наклепом. Бо їхнє серце — уже трапе за дль бісів. Горетим, що
шукають чужих падінь. Бо вони самі вже впали й навіть цього не
розуміють. **Пам'ятай: осуд — це не просто гріх. Це вогонь, що
пожирє серце, поки від нього не залишиться попіл. І тоді
людина стає живим мертвцем: має очі, але не бачить світла,
має уста, але говорить темряву, має серце, але в
ньому немає Бога. 3 мережі**

**Запам'ятаймо: Час показує,
хто тидля людей насправді. Іноді найбільше раниють не вороги.
Ранять ті, кому ти подаєш руку, коли вони падали. Ті,
за кого мовився. Ті, кого підтримуєш мовчки,
без зайвих слів. Саме зараз той, кому ти колись допоміг,
може розповісти іншим, якати «погана»
людина. Але знаєш що? Правда не потребує крику. Добрим
агає реклами. І Бог бачить усе — навіть те,
що люди перекручують. Не шкоди прозроблене добро. Не жалк
уй, щоб увіщирим. Бо твоє оцінність не в чужих словах — а в
чистоті твого серця. Часу серозставляє помісцях. А совість
— найчесніший суддя.**